

Nederlandsche baker- en kinderrijmen

<https://hdl.handle.net/1874/322318>

verkecht.
Algemeene Bibliotheek

34

NEDERLANDSCHE

Baker- en Kinderrijmen

DOOR

J. VAN VLOTEN

LEIDEN, A. W. SIJTHOFF

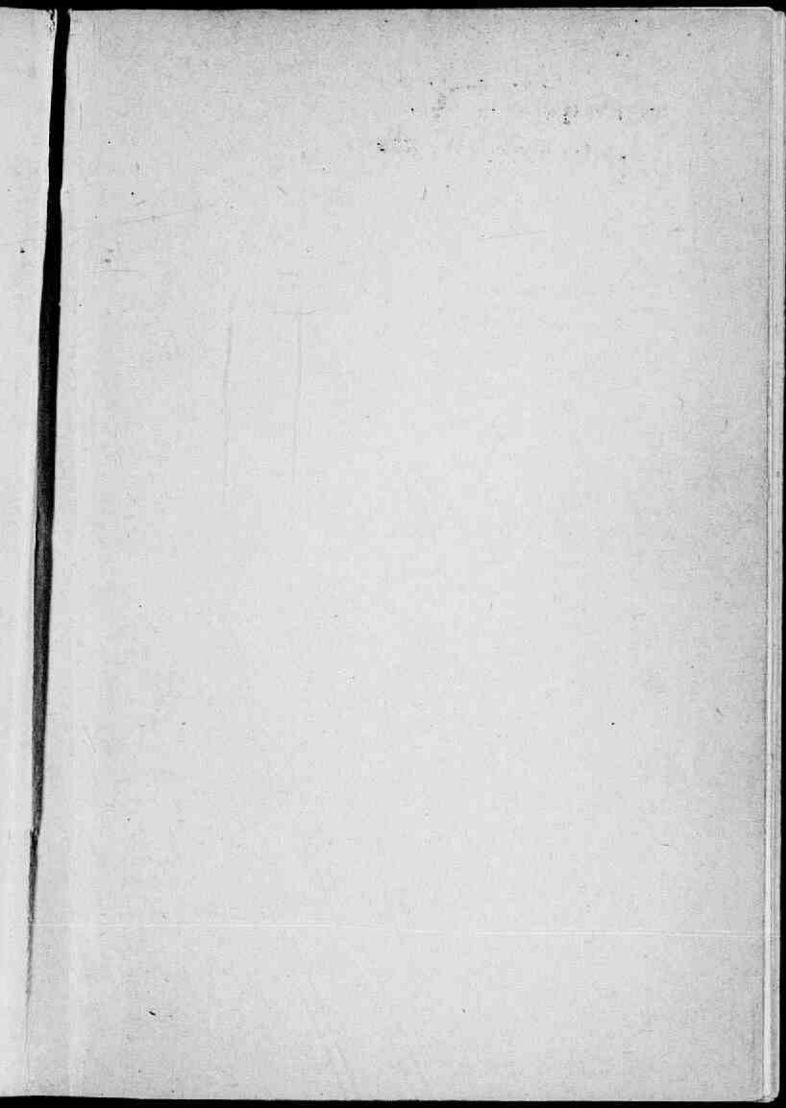
UBU

CA

477

Instituut De Vooy
voor Ned. en Lat.
en Letterkunde aan de
Rijksuniversiteit te Utrecht

**verwijderd uit
Instituutscollectie**

R

B

RIJKSUNIVERSITEIT UTRECHT

0256 1540

ACA 3477
ge
Inst
verwi
en, Le
Inst
Rijksuniversiteit Utrecht

U.B. UTRECHT
ASA
531
Rijksuniversiteit Utrecht

NEDERLANDSCHE

Baker- en Kinderrijmen

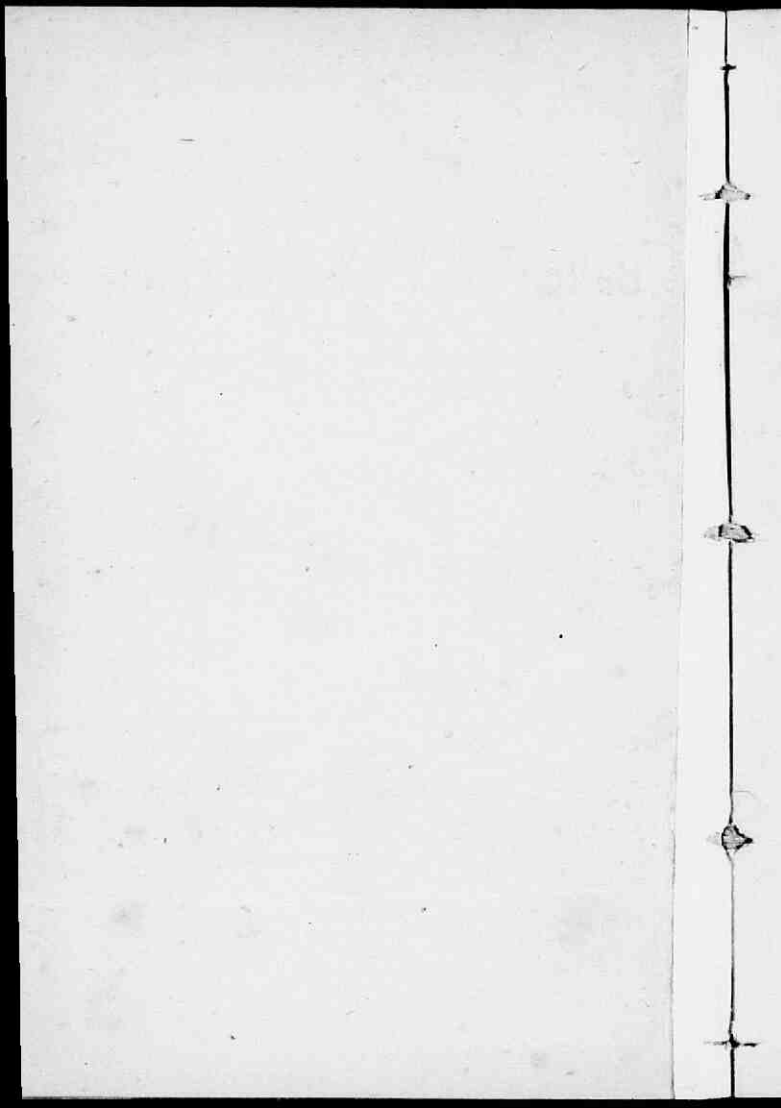
VERZAMELD EN MEEGEDEELD

DOOR

J. VAN VLOTEN

BIBLIOTHEEK DER
RIJKSUNIVERSITEIT
UTRECHT

TE LEIDEN, BIJ A. W. SIJTHOFF

NEDERLANDSCHE BAKER- EN KINDERRIJMEN.

»Aus Keimen" zegt de Zwitsersche dichter ¹⁾

Aus Keimen die vom Baum gefallen,
Wird Hochwald, wipfelnd weit und breit,
Und aus des Kindes leisem Lallen
Der Donner der Beredsamkeit.
Drum sollt ihr Kleines nicht verachten,
Ob scheinbar es im Schatten steht,
Wenn Euer Dichten, Euer Trachten
Oft noch so sehr in 's Grosze geht.

Met die »grootheid" echter behoeft men 't nog zoo nauw niet te nemen; of wie, die wat in de wereld en de maatschappij rondgekeken, en een paar onbenevelde oogen in zijn hoofd heeft, is niet van al het erbarmelijk kinderspel overtuigd geworden, dat er de schering en

---

¹⁾ Nanny van Herisau, in Rochholz Alemannisches Kinderlied und Kinderspiel aus der Schweiz, Leipzig 1857.

inslag van uitmaakt, onder hoeveel grootschen schijn en boerenbedriegende praatjens men het te dekken en bewimpelen zoekt? Mij althans walgt veelal van al dat kinderachtige zelfbedrog, al dat ijdelruitige gewriemel der groote meerderheid onzer geleerde en ongeleerde, beroemde en onberoemde volwassenen in staat en kerk. En te liever neem ik dan, uit den wanhebbelijken drom van al die misplaatste groote kinderen, mijn toevlucht tot het levenslustig terrein, waar het kinderspel uit den aard der zaak thuis is, de kinderkamer zelf. Daar verlustig en verkwik ik mij in de volle waarheid van het kinderleven, met al zijn schijnvrije dartelheid en ongedwongen toon. Daar verdiep ik mij in de herinnering mijner eigen blijde kinderdagen, en roep mij dat lustig verleden voor den geest, om in mijn eigen hart en zin des te frisscher en wakkerder te blijven, als ik mijn tijdgenooten en jongeren van jaren — minder van dagen nog dan gemoed — in een geestdoodend schijnbejag verouderen en verdorren zie. Een kinderlijken, geen kinderachtigen zin, in zijn boezem rond te dragen, ziedaar waarop het aankomt, en waar het den meesten aan hapert; en gelukkig daarom wie in dien geest, steeds even jeugdig van hart weet te blijven, vol lust en leven voor de dingen, en op geen ijdelruitig schijngenot, maar levensvolle waarheid uit. Deze kan hij overal vinden, zich in haar voortdurend verademmen, waar hem de stikstof zijner omgeving hier of daar, en van den maatschappelijken dampkring waarin hij zich beweegt, de borst benauwen en met versmoring dreigen mocht. Hij heeft er zich zelf en zijn herinneringen slechts getrouw voor te blijven, en steeds onverdroten dezelfde belangstelling aan alles te wijden, wat om hem leeft en lacht, en van een gezonden aanleg blijk geeft. Dat lachende leven in en om zich te bevorderen en aan te

kweeken, er het oog en hart ook van anderen voor te openen, moet het hoofddoel van zijn eigen leven en voortdurend streven zijn. Weg met zooveel jeugdige oude-mannetjens en kindsche — helaas! niet kinderlijke — jonge menschen, reeds op hun twintigste jaar soms met hun bestaan verlegen, en geneigd zich uit verdriet en verveling van kant te helpen, omdat ze niet inzien, wat ze aan 't leven hebben!

»Van hier'', gelijk de Nederlandsche dichter zingt,

Van hier, van hier 't vroeg stokoud ras,
Die doffe en watrige oogen,
Aan geestdrift vreemd en zielsgevoel,
Tot domlen in een luyen stoel,
Geboren en getogen.

»Houdt vast'', daarentegen

Houdt vast, houdt vast met oog en hart,
De poëzy van 't leven;
Ze is overal, ze is altijd daar;
't Gemoed zij rein, het oog zij klaar,
Zoo ziet, geniet, verbiedt gij haar,
U ongemerkt te ontzweven.

En onder de middelen daartoe geen doeltreffender zeker, dan wat hij ons elders aanbeveelt:

Het hart blijft jong en wordt niet oud,
Wanneer 't zich frisch en open houdt,
Om al wat menschlijk is te voelen;
Te voelen wat een kind verblijdt —

en wat ons een verplaatsing in de kinderwereld ook onzer eigen prille jaren voor 't geheugen terugroepen zal. Niets dat daartoe beter geschikt is, dan de — onnoozele rijmen, ons van dientijd overbekend, en waarin onze kindschheid, gelijk die onze ouders en onzer eigen kinderen, zich vermeide. Zij zongen ons in slaap, of hielden onzen geest en verbeelding levendig, begeleidden ons in onze spelen en omdartelden ons, waar wij zaten of stonden, lagen of liepen. Hun verzameling herroept voor onze gedachten geheel onze jeugd; zij omvat de wereld onzer kinderdroomen, met al haar vaak onzinnig gesnap, waaraan wij ons kinderhart ophaalden en met den besten uitslag laafden. Huist er dus ook de minste kinderzin in ons, vonkt er de flauwste sprank nog van 't oude levensvuur in ons binnenste, dan moeten die, bij het doorbladeren, verfrischt en verlevendigd worden, en ons als opnieuw verjongen.

Reeds sedert een twintig jaar werd het hier thans meêgedeelde uit verschillende oorden van het land bijeengebracht; het is echter verre van volledig, en blijft zich aan ieder belangstellend lezer en lezeres, van ouder en jonger leeftijd, ter aanvulling aanbevelen. Met niets zal menden verzamelaar meer verplichten, dan hem, waar de gelegenheid zich aanbiedt, alle daartoe strekkende bijdragen te doen toekomen, om allengs een zoo volledig mogelijken bundel in 't aanzijn te roepen.

V. VL.

Kleveroord, onder Bloemendaal, 8 Juni 71.

I.

Toen 't kindjen op de wereld kwam,
Al uit zijn donker hoekjen,
Toen dronken de vrienden wijn, kandeel,
En ze wonden 't in een doekjen.
Al wie 't kindjen zijn luurtjens vouwt,
Leven ze lang, dan worden ze oud,
En ze zullen te bruiloft komen,
Als ons klein kindjen trouwt.

Toen 't kindje, enz. — doekjen.
Baker, baker, rep je wat!
Dat ons kindjen geen kou en vat,
Want zijn zoete papaatjen
En zijn lieve mamaatjen
Wilden het zoo graag houden.
Het heeft oogjens, helder en klaar,
Op zijn bolletjen lief krulhair,
Lipjens met roode randjens,
En een paar poezele handjens.

In Den Haag, daar woont een graaf,
En zijn zoon hiet Jantjen,
Als je vraagt: waar woont je pa?
Dan wijst hij met zijn handjen,
Eerst met zijn vinger en dan met zijn duim;
Hij heeft een jagersmutsjen op
Met een huzaren-pluim.

Draai het wieljen nog 'er eens om
Klap er eens in je handjens,

Zet je handjens in je zij,
Op je borstjens alle bei; —
Dat gaat kindjens neusjen voorbij.

Dit voetjen, dat voetjen lip, lap, lorum;
Dit voetjen, dat voetjen liep in 't koren,
Dit voetjen, dat voetjen liep in 't gras;
'k Wou dat 't kindjen grooter was.

Dit voetjen en dat voetjen
Die gingen de schaapjens wachten,
Het eene liep in 't koren
Verloren
En 't ander liep er bachten ¹⁾.

A B C
De hond loopt meê,
De kat blijft thuis;
Piep zei de muis in 't voorhuis.

Hagel en sneeuw
Koetje, katje, meeuw,
Hondje thuis,
Piep zei de muis in 't voorhuis.

Tikke-takke-toonen,
't Varkentjen in de boonen,
't Paardjen in de haver,
't Koetjen in de klaver,
't Schaapjens in het groene gras,
't Eendjen in de waterplas,
't Vischjen in het₃netjen,
't Kindjen — wip! in 't bedjen.

1) Ond voor achter, verg. thans nog boven, buiten, enz.

Traleralderaatjen,
't Kind gaat met zijn vaátjen
't Kind gaat met zijn moétjen meê
Boven in de bedsteê.

Slaap, kindjen, slaap!
Daar buiten loopt een schaaap;
Het heeft vier witte voetjens,
Het drinkt zijn melkjen zoetjens;
Slaap, kindjen, slaap!
Daar buiten loopt een schaaap;
Het heeft veel witte wol, wol, wol,
En drinkt zijn buikjen vol.

Suja, Suja, kindjen,
Moeder is je minn'tjen,
Vader is je winnebrood,
Over een jaar is 't kindjen groot.

Suja, suja, kindjen,
't Pappetjen staat in 't spind'jen ¹⁾
Moeder is naar Damme
Om een volle mamme,
Vader is naar Slikkesloot
Om een stukje wittebrood;
Kleine kindjens worden groot.

Roe roe, kindjen,
Hoe ben je dan zoo stout?
Heb je pijn in je buikjen,
Of zijn je voetjens koud?

---

¹⁾ Etenskast.

Prikt je hier of daar een speld?
 Is er een bandjen dat je knelt?
 We zullen een vuurtjen stoken,
 We zullen een papjen koken;
 't Wiegjen, dat gaat tiktak,
 Voor den kleinen dikzak.

(Groningsch.)

Suze, Nanje, mien poppien,
 Ik weig dy met mien sloffien,
 Ik weig dy met mien schou,
 Poppien, doe dien oogjes tou.

Och, Jantje, wil niet huilen,
 Daar heb je mijn beste muilen;
 Daar heb je mijn mooie beugeltas,
 Daar al mijn goeie geld in was.

Din, din doosjen,
 't Kindjen piest in 't hoosjen,
 Van 't hoosjen in de schoen;
 't Kindjen zal 't niet weër doen.

Twee kindertjens bij mekaâr
 Een zusjen en een broærtjen,
 Ik wou niet, dat ik meer van had,
 Van al dat kleine goetjen.

Klaas Vaak, die komt,
 Klaas Vaak, die komt,
 Hij komt den schoorsteen in;
 Hij komt op kindjens oogjens,
 Is dat geen goed begin?

Klaas vakeling, Klaas vakeling,
 Hij komt den schoorsteen in,
 Hij komt op kindjens oogen,
 Al met een zoeten zin.
 't Kindjen gaat naar bed,
 't Kindjen gaat naar bed,
 Zijn oogjens vallen toe.
 Hij zal zoete melkjen drinken,
 Al van de bonte koe;
 't Melkjen van de bonte koe
 Dat komt aan 't kindjen toe.

Voor de beide laatste regels ook:

De koe is bont
 En de melk is gezond
 Die loopt in kindjens mond.

Heya, poppeya,
 Kookt poppetjens pap,
 Hebje geen melk,
 Zoo melkt de kat;
 Melkjen zoeter dan vijgen.
 't Kindjen moet slapen en zwijgen.

Naar bed, naar bed, zei Duimelot,
 Eerst nog wat eten, zei Likkepot,
 Waar zullen we 't halen, zei Lange Jaap
 In moeders kastjen, zei Korte Knaap;
 Dat zal ik zeggen, zei Pinkelinge,
 Dat jijlui snoept van moeders dingen.

(anders)

Naar bed, naar bed, zei Duimelot,
 Eerst nog wat eten, zei Likkepot,

Waar zal ik het halen, zei Langelot
 Uit grootvaars kast, zei Ringeling,
 Dat zal ik verklappen, zei 't Kleine Ding.

Duimelot is in 't water gevallen,
 Likkepot heeft hem er uit gehaald,
 Lange Jaap heeft hem thuis gebracht,
 Korte Knaap heeft hem in 't bed geleid
 En dat kleine, kleine Pinkjen, heeft alles gezeid.

Rijen, rijen, rossen,
 Tien pond klossen,
 Elf flesschen wijn,
 Van avond zullen we vrolijk zijn.

Douw, douw deine kwam van Brugge,
 Met de pappot op zijn rugge;
 Met de wiegband in zijn hand,
 Zoo kwam douw, douw deine in 't land.

Schok, schok, schok;
 De boer rijdt om een rok;
 Een nieuwe rok van blåren,
 Om naar Oostinje te varen;
 Schok, schok, schok! —

Ju, ju, paardjen,
 En jij moet naar de stal,
 De koetjens eten 't hooi op
 En jij krijgt niemendal.

Ju, ju, paardjen,
 Met jou vlassen staartjen,
 Met jou koperen voetjens,
 Waarom rij je zoo zoetjens?

Paardjen wouje wat harder loopen,
 'k Zou je een mandjen met haver koopen;
 't Paardjen, dat liep op een draf
 Toen ik 't een mandjen met haver gaf.

Ju, ju, paardjen, rij naar steé,
 Breng er een zak met meeltjen meê;
 's Avonds zullen we koekjens bakken,
 Als de hoentjens eitjens kakken;
 Legen ze weinig, leggen ze veel,
 Al evel bakken we koekjens van meel.

Paardjen, paardjen, rij naar steé,
 Breng voor 't kindjen koekjens meê,
 Koekjens met vier hoekjens
 Aan alle kanten even smal;
 Raadt eens wie die hebben zal?
 't Kindjen krijgt die koekjens al; —
 Als het stout is niemendal.

Ju, ju, paardjen,
 Rijdt er meê naar steé,
 Brengt voor ons lief kindjen
 Een lekker koekjen meê,
 Een koekjen van twee blanken,
 Ons kindjen zal je bedanken.

Ju, ju, paardjen,
 Met je vossen-staartjen,
 Met je ruige pootjen,
 Spring eens over een slootjen,
 Van het slootjen in het riet;
 Dat doet kindjens paardjen niet.

Ju, ju, paardjen
Naar Den Briel om visch,
Je weet niet wat voor weertjen,
Dat het morgen is;
Geef het paardjen klaver,
Geef het paardjen haver,
Geef het paardjen kaf,
Dan loopt het op een draf.

Ziet, zoo rijen de Heeren,
Metter bonte kleeren;
Ziet, zoo rijen de vrouwen,
Metter wijde mouwen;
Ziet zoo rijen de joffertjens
Met 'er mooye pantoffeltjens,
Ziet zoo rijdt den akkerman
Met zijn paardjen achteran;
Ju ju, zeggen we dan.

Als de bakker brengt de gist,
En het koetjen mellek pist,
En het kippetjen eyeren léit,
Koeken bakken de keukenmeid.

Schuitjen varen,
Theetjen drinken,
Blommetjens plukken,
Bestjen met krukken,
Dom, dom, dom.
Dan gaan we naar den Overtoom,
Daar drinken we zoete melk met room,
Zoete melk met brokken,
Tien slaat de klokke;

En als de klokke tien slaat
 Dan komt de klapperman op straat,
     Elf, elf uren,
 De meisjes moeten schuren
 De jongens moeten water halen;
     Elf, elf uren.

Schuitjen varen,
 Theetjen drinken,
 Varen naar den Overtoom,
 Eten zoete melk met room,
 Zoete melk met brokken; —
 Meisjen, ken je wel jokken?

Roeyen, roeyen, kooyen,
 't Schippertjen vaart ter dooyen,
 Naar Den Briel al om de visch,
 Weetje niet, waar klein Jantjen'is?
 Hier boven, hier boven
 Wittebrood in den oven;
 Al wie 't wittebrood niet en mag,
 Die moet vasten den ganschen dag.

Roeyen, roeyen, kooyen,
 't Schippertjen vaart ter dooyen,
 Naar Den Briel al om de visch,
 Weetje niet waar mijn vadertjen is?
 Daar boven, daar boven,
 Wittebrood in den oven,
 Wittebrood in de pan gebakken;
 Bier en brood in 't zoutvat,
 Meisjen, waarom doeje dat?
 Had ik een stok, ik zou je slaan,
 Dat je niet over de aard kont gaan;

De aard, die ging te pletteren,
 Mooi meisjes, leer je letteren,
 Terdegen, terdegen,
 De klok slaat halfnegen,
 De klok slaat halftien;
 Meisjen, heb je geen dieven gezien?

Roeyen, roeyen, kooyen
 't Schippertje vaart ter dooyen,
 Naar Den Briel al om de visch,
 Weetje niet waar de veerman is?
 Haal over, haal over,
 Wittebrood in den oven;
 Al wie niet gelijk en komt,
 Zal betalen tien pond;
 Tien pond en een halve,
 't Koetjen zal morgen kalven;
 En kalft het koetjen morgen niet,
 Dan kalftet 't heele jaartjen niet.

Poppetjen zou te kermis gaan
 Met haar zusjen Trijntjen;
 Wie zou Poppetjens huis bewaren?
 Pruimpjen en rozijntjen;
 Damme Damme, poppen,
 We zullen je schoppen,
 De deuren uit en de vensters in,
 Dat gaat naar de poppen 'er zin.

Damme, Damme, poppen,
 We zullen je schoppen,
 Schoppen de poppen de deur maar uit;
 Dan gaan we naar de poppekraam,

Daar al die mooie poppen staan,
 Koopen daar het poppengoed,
 Dat men aan de poppen, poppen,
 Dat men aan de poppen doet.

Jantjen zou eens kermis houën,
 Met zijn zusjen Trijntjen,
 Wie zal Jantjens huis bewaren?
 Pruimpjen en rozijntjen;
 Ik niet; wie dan?
 Jantjen moet er zelf an.

Goeien avond, Tante Betjen;
 Goeien avond, oome Jan;
 En mijn moeder laat je vragen
 Of je niet eens komen kan,
 Met de kleine Poppedeine
 En de groote Bombam?
 Goeien avond, tante Betjen;
 Goeien avond, oome Jan!

Klein, klein Muisjen!
 Waar zit hij?
 In 't huisjen.
 Wat doet hij?

Hij werkt. Voor wie?
 Voor de kleine Poppedeine
 En de groote Bombam.
 Goeien avond, speelman;
 Speelman, heb je geen dieven gezien?
 Ja, mijnheer, wel zeventien.

Naatjen!
 Pappegaaitjen!

Hoe laat is 't?

Elf uren;

Wie zeit dat?

Klein muisjen!

Waar zit die?

In zijn huisjen.

Wat doet hij?

Hij werkt!

Voor wie?

Voor de kleine Poppedeine

En de groote Bombam,

Goeien avond, spelman.

Bom, bam, beieren!

De klok die lust geen eieren;

Wat lust hij dan?

Spek in de pan,

Is dat geen lekkere bombam?

Bom, bam, beieren!

De koster lust geen eieren;

Wat lust hij dan?

Spek in de pan,

Dat de koster niet krijgen kan.

Bom, bam, beieren,

Klapperman, lust je wel koek,

Met jou verschoten apenrok

En jou gelapte broek?

Vader en moeder slaapt bij mekaar,

Ze wouën me niet hebben;

Ze douwden me in de krebbe,

De krebbe, die was te maken,

Ze douwden me in een laken,
Het laken was te wasschen,
Ze gooiden me in de plassen,
De plassen waren al te diep
Ze gooiden me in het lange riet;
Het lange riet was toe,
Toen gingen we naar de bonte koe,
De bonte koe wou schoppen.
Toen gingen we naar de poppen,
De poppen wouën slaan,
Toen gingen we naar de gladde baan,
De gladde baan was al te glad,
Toen vielen we op ons kermisg.. —

Ake bake, boonen kraken,
Had ik een mes, dan zou ik je raken;
Had ik zweep dan zou ik je slaan;
Meester, mag Pietjen naar huis toe gaan?
Neen, Pietjen heeft kwaad gedaan;
Boven op den zolder, spelen ze holderdebolder;
Boven op de vliering, bakt mijn moeder spiering;
Boven op het kerkhof, slaan ze Pietjen zijn kopjen of,
Heel of, half of, Pietjen zijn kopjen of.

Meester, mag de school uitgaan?
't Is al ellef uren,
't Kan niet langer duren,
Achter op het latjen
Spelen ze billegatjen,
Achter op het kerkhof,
Slaan ze Pietjen zijn kopjen of;
Heel of, half of,
't Kopje van het halsjen of.

Daar stond een juffrouw in de deur,
 Met een witteschorldoek veur,
 Ze wou zoo graag eens dansen,
 Om de rooie kransen;
 Om een pannekoek is 't te doen;
 Geef me der een, dan ga ik heen,
 Geef me der twee, dan ga ik meê,
 Geef me der drie, dan ga ik strijken;
 En als ik het dan niet dragen kan,
 Dan span ik een paard en wagen an,
 Met vier dikke ossen,
 Dan ga ik henen klossen.

Achter de kerk, daar leit een muis
 Is mijnheer De Wit niet thuis?
 Mijnheer De Wit is uit gegaan;
 Raadt eens wat hem tegenkwaam?
 Twee houten mannen,
 Twee potten en pannen,
 Twee flesschen zonder ziel,
 Waar is de ziel gebleven?
 Achter in den hemel,
 De hemel is verlaten,
 Twee gouwen platen,
 Twee gouwen beugels;
 Zijn dat geen groote leugens?

Almanak,
 Leugenzak
 Komt van Delft,
 Liegt de helft;
 Komt van Aalsmeer
 Liegt nog veel meer;

Komt van Dordt,
Lieg dat hij zwart wordt;
Komt van Zwartewaal,
Lieg het altemaal.

Kroene kranen,
Witte zwanen;
Wie wil meê naar Engeland varen?
Engeland is gesloten,
De sleutels zijn gebroken;
In Engeland,
Daar stuift het zand;
Daar gaan de klokjens bingeldebang
Bingeldebangdeboeze;
Achter onzen hoeze ¹⁾
Daar staat een groote noteboom
Ik wist niet wat ik eten zou;
Karnemelk met gerstenbrood
Slaat den luien wever dood,
Laat hem nog wat leven,
Hij zal wel beter weven.

Onder de groene boomen,
Daar leit een Engelsch schip,
De Franschen zijn gekomen,
Zij zijn zoo rijk als ik.
Ze dragen hoedjens met pluimen,
En een rokjen van perkement,
En ze moeten voor Holland ruimen,
Al waren ze nog zoo'n vent.

---

¹⁾ Geldersch, voor huis.

Prins Robbert was een sjentelman
 Een sjentelman was hij;
 Hij had een broek van krenten an,
 En een rokjen van rijstenbrij;
 Zijn beentjens waren hoendertjens,
 Zijn billettjens waren hout,
 Zijn handjens waren kapoendertjens,
 En zijn neusje was van zoethout,
 Prins Robbert was een sjentelman,
 Een sjentelman van zoethout.

Een, twee, drie, vier, vijf, zes, zeven,
 Anne met de lappen kwam mij tegen,
 Over het rooie bruggetjen gaan,
 Ik hoorde 't klokjen van vieren slaan,
     Een pijpjen tabak,
     En een klodder in je zak,
 Ik wou dat het altijd kermis was.

Een, twee, drie, vier, vijf, zes, zeven,
 Daar kwam mij een vischvrouw tegen,
 Vrouw, hoe duur is 't zootjen?
 Vijf min een oordjen,
 Vijf min een oordjen is al te duur;
 Geef me dan een stukjen vuur,
     Een stukjen vuur is al te hiet;
     Geef me dan een stukjen kriet ¹⁾
     Een stukjen kriet is al te wit;
     Geef me dan een stukjen pik,
     Een stukjen pik is al te zwart;
     Geef me dan een schup voor 't gat.

---

¹⁾ Krijt.

Tut, tut, lieve Jan Tut!
Werk jij aan de waterput?
Zul jij al jou spek en peren
Aan de waterput verteren?
Tut, tut, lieve Jan Tut!
Werk jij aan de waterput?

Suja, suja, boeren Jan Trip,
Meuye zal morgen kommen,
Met een spekstruif in de slip,
En een mandjen blommen.

Hansjen sokken,
Trek hem aan zijn rokken
Trek hem aan zijn staart,
Hansjen is geen oordjen waard.

Bom, bam, de klokken luien;
Wat zou dat beduien?
Een dooie man,
Die niet meer spreken of loopen kan;
Wij zullen hem gaan begraven,
Al op de Delfsche haven
Al onder de wijde kerksteen,
Daar leit Duimpjen zonder been.

Bom, bam, de klokken luien;
Wat zou dat beduien?
Wie is er dood?
Een oud vrouwtjen van Slikkesloot.
Moeder, mag ik eens kijken?
Neen, meisjes, lap je kousjens wat,

Meteen kwam daar een zwarte kat
Die nam het meisje der beste lap;
De buren aan het zoeken
In alle, alle hoeken
Met stokken en met staven;
Achter op de haven,
Daar leit een paardjen begraven,
Een oud paard met zeven jongen;
Mijn liedjen dat is uitgezongen.

Knip, knip, tangetjen!
Wie is er dood?
Een oud, oud mannetjen;
Gebakken is zijn brood,
Gebrouwen is zijn bier;
Nu komt dat oud, oud mannetjen
Zijn leven niet weêr hier.

Klop, klop, hamertjen!
En is er niemand thuis?
Er is nog een oud vadertjen,
Dat is alleen in huis;
Wat zal dat vadertjen eten?
Kaas en brood;
Wat zal dat vadertjen drinken?
Water uit de sloot.

Besjen keek in 't knekelhuis
En zei: wat is de mensch,
Die langer leeft als hij dagen heeft?
Bobbelebob zei besjen,
En ze dronk eens uit haar fleschjen,
En 't fleschjen dat was lens.

Bestjen, bestjen brame,
 De kat leit in de krame
 't Hondjen leit in 't nestjen,
 Gouwen, gouwen bestjen;
 Daar kwam Jaapjen met zijn schuit,
 Maakte 't heele bestjen bramen uit.

Hei, Catrijn, de beer is los,
 Hoort dien beer eens brullen,
 Snijdt hem neus en ooren af,
 Dan heeft hij wat te smullen.

De bakker op den hoek,
 Die heeft van nacht geblazen
 De vellen van zijn broek,
 Die hangen voor de glazen,
 Als een boekweiten koek.

Daar waren zeven kikkertjens
 Al in een boerensloot,
 De sloot die was bevroren,
 De kikkers hallef dood;
 Ze kwikten niet, ze kwakten niet,
 Van honger en verdriet.

Daar waren zeven kikkertjens
 Al in een boerensloot,
 Ze zouwen samen kermis houën,
 En dansten poot aan poot.
 Poot aan poot, Louw is dood,
 Leg hem in een kistjen,
 Zet den boer een slaapmuts op,
 Dan lijkt hij een Menistjen.

Katjen, poesjenelletjen,
Waar ben je toch geweest?
Jij hebt verbrand jou velletjen
Je waart zoo mooien beest!
Foei poes, leelijke poes!
En is het dan geen schande,
Dat jij jou mooie velletjen
Zoo leelijk gaat verbranden!

Klein, klein kleutergat,
Wat doe jij in mijn hof?
Jij plukt er al de bloempjens of,
En maakt het veel te grof.
Och; mijn lieve mamaatjen!
En zeg het niet tegen papaatjen;
Ik zal zoet naar school toe gaan,
En laten de bloemetjens staan.

Ouwe Jan en jonge Jan,
Die zouën samen pompen;
Ouwe Jan, die brak zijn been,
En jonge Jan zijn klompen.

Jonge Jan de jager,
Wat zijn je beestjens mager!
Zeven jaar op stal gestaan,
Het vet is van 'er ribben gegaan.

Adam en Eva,
Die zaten op een tonnetjen;
Adam had een rokjen aan
En Eva een japonnetjen.

Adam en Eva
 Die zaten op een stoepjen;
 Adam zei: wat stinkt er zoo?
 En Eva liet een poepjen.

Adam en Eva
 Die aten samen gort;
 Adam at zijn buikjen vol,
 En Eva kwam te kort.

Juffrouw, wilje je jongentje verbieden?
 Hij komt s'avonds aan mijn deur:
 Klep, klep, klep; schel, lel, lel!
 Dat je je jongentje verbieden zel.

Heb je niet gehoord van die hollebollewagen,
 Waar die bolle Gijs op zat?
 Hij kon schrokken
 Groote brokken:
 Een koe en een kalf,
 En een heel paard half,
 Een os en een stier
 En zeven tonnen bier,
 En een schuit met schapen,
 En nog kon Gijs van den honger niet slapen.

De beide laatste regels ook:
 Een leeuw en een beer;
 Hap! zei Gijs en hij lustte nog meer.

Ei kokkerei! de klok ¹⁾ zal leggen
 Als ze legt, wat zullen we zeggen?

---

¹⁾ Klokheden.

Geel ei, groen ei
 Allerhande eiertjens;
 Twee paar schoentjens heb ik gemaakt,
 'k Heb den heelen nacht gewaakt;
 Daarom roep ik: geel ei!
 Om het hoekjen van de hegge
 Daar zal ik mijn eitjen leggen,
 Om het hoekjen van de steeg
 Daar gooi ik mijn eitjen leëg.

A-B- Bof

De meester is een mof,
 Zijn vrouw is een moffin,
 Ik heb een boekjen, daar staat het in.

A-B- Brechtjen,
 Dat oude kromme ding,
 Rijdt s'avonds op een varken
 De Koepoort in.

Buiten in de biezen,
 Daar lei een hondjen dood,
 Zijn staartjen was bevroren,
 Zijn billetjens waren bloot;
 Toen kwam Lijsjen Lonken,
 Die zei: dat beest is dronken;
 Toen kwam Lijsjen Lollepot,
 Die zei: dat beest is hallefzot;
 Toen kwam Jan de slager,
 Die zei: dat beest is mager;
 Toen kwam Tijs de timmerman,
 Die lapte er weêr een staartjen an.

Daar was eens een boertjen van Wensveen,
 En een boertjen van Hazerswoû;
 Het kalf is van de pip gesneden,
 En daarom droeg hij rouw.
 Lieve boertjen, en schreit niet,
 Het kalf is dood, en 't zeit niet;
 Het kalfjen met zijn bonte rok
 Lei 's morgens dood in 't hok.

Hansjen Knipperdolletjen,
 Die zat laatst aan den dijk;
 Hij krabde daar zijn bolletjen,
 Zijn mutsjes viel in 't slijk.
 Toen kwam daar een meisjes loopen:
 Hansjen, wil je je mutsjes verkoopen?
 Neen zus, malle zus!
 Wie verkoopt er ooit zijn muts?

Krullebolletjen ging er eens wandelen,
 En hij nam er zijn zusjen meê;
 Hij kocht een pond amandelen,
 En deelde dat in twee.
 Maar wat zal ik voor je koopen,
 Al voor een nieuwejaar?
 Een heel mooi poppetjen
 Met lang en krullend haar.

Jan, mijnen man, wou ruiter worden,
 Jan, mijnen man, en had geen paard;
 Hij nam de kat al bij de staart,
 Toen had Jan, mijnen man, een paard;
 Jan, mijnen man, rijdt wat an,
 Dat je een ruiter worden kan.

Jan, mijnen man, wou ruiter worden,
 Janneman had er geen degen;
 Toen nam Jan, mijnen man, een koek,
 Die stak Jan al door zijn broek,
 Janneman had er een degen;
 Jan, mijnen man, rijdt er wat an,
 Dat je ruiter worden kan.

In de glupert zat een haasje dat sliep;
 Och, mijn beestjen, scheelt je wat?
 Ben je ziek of flauw van smart?

Haasjen — piep!

Daar zat een aapjen op een stokjen,
 Op mijn moeders keukendeur;
 Hij had een gaatjen in zijn rokjen,
 Daar stak zijn olijk staartjen deur,

Jan oom
 Zat op een boom
 Te wachten
 Toen brak de boom
 Toen viel Jan oom
 En al de koetjens
 Lachten.

Witje, watje zat op 't hek,
 Witje, watje brak zijn nek;
 Daar is geen eene timmerman
 Die Witje, watje maken kan.

Hummeltje Tummeltje klom op den wagen,
 Hummeltje Tummeltje viel van den wagen
 Daar is geen eene timmerman
 Die Hummeltje Tummeltje maken kan.

Kalle moeie reë te perde
Op een hond, die niet en zag,
Kallemoeie reë zoo verde,
Kallemoeie viel er af.

Kees, Kees!
Waar ben je geweest?
In Apeldoorn.
Wat heb je verloren?
Mijn neus en mijn ooren.
En wat nog meer?
Mijn sabel en geweer.

Alias
Zat in de kas,
Zijn moeder dacht, dat het brood was.

Daar was eens een koning,
Die smeerde zijn billen met honing;
Toen riep hij: kindertjens, lik, lik!
Ziet, wat een zoete koning ben ik!

Louw, Louw, leelijke Louw!
Heb je geen geld, verkoop je vrouw;
Zou ik dan mijn vrouw verkoopen,
Dan moest ik alleenig loopen,
Louw, Louw enz.

Loop, loop, loop,
De boter is goékoop;
En kom je over een half uur,
Dan is de boter eens zoo duur;
Loop, loop, enz.

Wittebrood

In moeders schoot;
 Koekeloere, mijn haan is dood;
 Mijn haan met zeventien jongen,
 Is dat niet goed gezongen?
 Al dat zingen geeft berouw.
 Bij nacht zijn alle katjens grauw,

Karne, karne boter,
 De hond, die wou de schotel,
 Kattepoes likt de borden af;
 't Zwaaltje ¹⁾ giet den aschpot uit
 Achter in de lochting ²⁾

Daar de vogeltjens vochten.
 Ze vochten dat de pluimpjens stoven.
 Altijd was de koekoek boven;
 De koekoek en 't leeuwerkjen
 Die bouwden saam een kerkjen
 In 't midden van de zee;
 Toen kwam een doove kwakkel
 Die nam een rotten appel
 En smheet het kerkje' in twee,
 En ze bouwden van zijn leven geen kerkjen mee ³⁾.

Abrikozen Maartje
 Moeder, wat moet ik doen?
 Ga de koeien melken!
 Moeder, ik heb geen schoen.
 Trek je vaders laarzen aan;
 Moeder, die zijn me te groot,
 Snij er dan een stukjen af,
 Moeder, ik ben geen jood.

---

¹⁾ De zwaluw.

²⁾ Hof, tuin.

³⁾ Meer.

Achter in ons keukentjen,
 Daar hangt een rood gordijntjen;
 't Eerste kind dat Tonia heeft,
 Zal heeten Willemijntjen.

Daar zat een walvischje in de boomen,
 Die zong een liedje al in 't Latijn;
 Hij wist zijn stemmetje zoo zoet te mengen,
 Gelijk de klokjes, die daar bengelen,
 Dat is te zeggen grof en fijn. —

Wel, wat zeg je van mijn kippen?
 Wel, wat zeg je van mijn haan?
 Hebben ze dan geen mooie veëren,
 Of staat jou de kleur niet aan? —

Narre, narre, narre!
 Drie boeren op een karre,
 Die riepen al van verre
 Narre, narre, narre!

Daar was een vrouw,
 Die koeken bakken zou,
 En het meel dat wou niet rijzen;
 En de pan viel om,
 En de koeken waren krom,
 En de man hiet Jan van Gijzen. —

Vrouw, vrouw Hanekuik!
 Hoe is het met je man?
 Mijn man, die zit in 't hoenderhok
 Hij snijdt de kippen de koppen of;

Vrouw, vrouw, de klokke luidt,
Wie is er dood?

Hane met de zeere poot. —

Op den berg daar staat een huis
Is menheer kaptein niet thuis?
Neen, menheer is water halen,
Raai eens, wat hem tegenkwam?
Twee ijzeren mannen,
Twee potten en pannen,
Twee kindertjens zonder ziel,
De ziel is in den Hemel;
En als de Hemel opengaat,
Dan gaat de Hel weêr dichte.

Achter de kerk, daar leit een muis,
Is menheer de Wit niet thuis?
Mijnheer de Wit is uitgegaan,
Raadt eens wat hem tegenkwaam?
Twee houten mannen,
Twee potten en pannen,
Twee kindertjens zonder ziel;
Waar is de ziel gebleven?
Achter in den Hemel;
Den hemel is verlaten;
Twee gouden platen,
Twee gouden beugels,
Zijn dat geen groote leugens? —

Klompertjen en zijn wijfjen,
Die gingen vroeg opstaan,
Met boter en met ciertjens,
Om naar de markt te gaan.

Ze waren halverwegen,
En ze vielen van den dijk,
Toen braken al de eiertjens
En 't botertjen viel in 't slijk. —

Wie wil meê naar Zandvoort gaan,
Waar die zoete raapjens staan?
Plukt ze met de hand,
Scheurt ¹⁾ ze met de tand,
Eet ze met den mond,
Zoete raapjens zijn gezond.

---

1) Anders ook: Schilt.

II.

FEEST-RIJMEN.

NIEUWJAAR.

1.

Gelukzalig Nieuwjaar,
Trek de kat bij het haar,
Trek de hond bij de start
Dan heb je alle jaar wat.

2.

't Is Nieuwejaar, ik sta hier buiten,
Ik heb een korfjen en 't wil niet sluiten,
Ik heb een mesjen en 't wil niet snijden,
Ik heb wel boter maar hij wil niet braaien,
Ik zie een koekjen en kan 't niet koopen,
Geef me een stuiver, en laat me loopen.

3.

Nieuwejaartjen komt in 't land,
Het varken heeft zijn g.t gebrand,
Van achter aan zijn poortjen;
Moeder, geef me een oortjen;
Is 't geen oortjen, dan is 't een duit,
Morgen is 't Nieuwjaartjen uit.

4.

Nieuwejaartjen zoete,
 Het verken heeft vier voeten,
 Vier voeten en éénen steert,
 Is dat nu geen koek weerd? ¹⁾
 Het heeft niet lang in de stal gestaan,
 Janneef heeft het dood gedaan,
 Geef mij een koek en laat mij gaan.

5.

Op Nieuwejaarsavond,
 De bakker sloeg zijn wijf
 Al met een dikken knuppel
 Zoo danig op haar lijf;
 De knuppel en woû niet breken,
 De vrouw en woû niet spreken;
 De knuppel die brak, de vrouw die sprak;
 Het wijf kroop in den oven.
 De bakker haar achternaar;
 Zij waren zoo bestoven —
 Een zalig Nieuwejaar.

DRIEKONINGEN.

(Bij 't kaarsjen springen.)

't Keersken, 't keersken onder de been,
 En al die daar niet over en kan,
 Die weet er niet van.

¹⁾ Anders: 't Is mij wel een wafel weerd.

VASTENAVOND.

I.

Vastenavond hoenderkind,
 Heb jij dan nog geen man?
 Dan heb ik nog een klein hoendertjen,
 Dat moet er van avond an;
 Als jij dat hoentjen koken wilt,
 Dan is jou potjen vuil,
 Dan ga jij naar de burenen,
 En laat jou potjen schuren,
 Dan ga jij naar de Franschen,
 En laat jou potjen dansen,
 De kat heeft in de melk gep.st,
 Omdat het vastenavond is.

2.

'k Heb zoolang met de rommelpot geloopt,
 'k Heb geen geld, om brood te koopen;
 Rommelpotterij, Rommelpotterij,
 Geef mij een oortjen, dan ga ik voorbij;
 Dan ga ik naar de Heeren,
 En laat mijn potjen smeren,
 Dan ga ik naar de Franschen,
 En laat mijn potjen dansen;
 Dan ga ik naar den smid,
 Wat is mijn potjen wit!
 Moeder, speld mijn doek wat net,
 T' avond komt mijn vrijer;
 Komt hij niet, ik haal hem niet,
 Dan slaapt hij in mijn armen niet;
 Dan haal ik Jacob Jansen,
 Die speelt al op de rommelpot
 En ik zal daarbij dansen.

3.

Vastenavond, hoentjen,
Ik heb nog geen man;
Ik heb nog een klein hoentjen,
Dat moet er van avond an.
Als ik mijn hoentjen koken wil,
Dan is mijn potjen vuil,
Als ik mijn potjen schuren wil,
Dan tintelt mijnen duim.
Dan loop ik bij de bureu
En laat mijn potjen schuren;
Dan loop ik naar de Franschen
En laat mijn potjen dansen;
Dan loop ik naar de soldaten
En laat mijn potjen praten.
Hier een stoel, en daar een stoel,
Op ieder stoel een kussen;
Meisjen hou je kinnebak toe,
Of ik sla er een pannekoek tusschen;
Tusschen je neus en tusschen je kin,
Daar kan wel een pannekoek in. —
'k Heb gezongen en niets gehad,
Geef me een stuk van 't varkensg.t,
Van de ham of van de zij,
Daar kon wel een ribbetje bij;
Boven in de schouwe
Hangt een varken aan touwe;
Boven in de schoorsteen,
Hangt een varken aan 't lange been.
Snij maar diep, snij maar diep,
Snij maar in mijn vinger niet.

4.

Vrouw, 't is vastelavond, ho, man, ho!
 Vrouw, verkoop je beddetjen, en slaap op stroo;
 'k Heb zoo lang met de rommelpot geloopen,
 'k Heb geen geld, om brood te koopen,

Rommelpotterij, rommelpotterij;

Geef me een centjen ¹⁾, dan ga ik voorbij.

Rommelpotterij! — wat hangt er aan mijn zij?

Wat hangt er aan mijn schoen?

Raad eens, wat de meisjes doen;

Ze gaan des morgens vroeg opstaan,

Dan gaan ze voor den spiegel staan;

Ze kijken hier, ze kijken daar,

Ze kijken rommedomme;

Moeder, staat mijn mutsjen net?

Mijn vrijer staat op kommen;

En komt hij van den avond niet,

Dan slaapt hij in mijn armen niet,

Dan komt An Jan Jansen,

Die zal op zijn trommel slaan,

En ik zal voor hem dansen.

Hier een stoel en daar een stoel,

Op ieder stoel een kussen;

Meisjen, hou je bakkes toe,

Of 'k sla er een pannekoek tusschen.

Vrouw, dat's voor je waterhalen,

Vrouw, dat's voor je mosterd malen,

Vrouw, dat's voor je gelle, gelle, gel,

Dat je van avond geven zel. —

¹⁾ Lezing uit den cententijd, vroeger een oortjen (d. i. twee duiten). Zie boven.

PALM-PASCHEN.

Palm-, palm-paschen,
 Hei koerei;
 Over eenen zondag, dan hebben wij een ei;
 Een ei is geen ei,
 Twee ei is een half ei,
 Drie ei is een Paasch-ei.

SINT-JAN IN DEN ZOMER.

Hout, hout, timmerhout;
 Wij komen om Sint Jans-hout,
 Geeft wat, houdt wat,
 Op Sinte-Pieter nog wat.

SINT-NIKOLAAS.

1.

Sint-Nikolaas van Polentin,
 Breng mij eens een lekker ding,
 Een lekker ding van safferaan,
 Ik zal 't al in mijn korfjen slaan;
 Mijn korfjen staat te verkoopen;
 Tien pond en een half,
 Een koe is geen kalf,
 Een paard is geen zwijn;
 Morgen zal 't Sint-Nikolaas zijn.

2.

Sinterklaas, goed heilig man!
 Trek jou beste tabberd an,

Bliefje wat te geven,
 't Is voor al mijn leven;
 Al mijn leven heb ik je lief;
 Om een appel of om een peer,
 Sinterklaas komt morgen weêr.

3.

Sinterklaas, bonne, bonne, bon,
 Gooi wat in mijn regenton;
 Gooi wat in mijn huizen,
 Dan grabblen we als de muizen.

4.

Sinterklaasjen, bisschop,
 Met je mooie muts op,
 Geef den kleinen kinders wat,
 Geef den grooten een schop voor 't g.t.
 Laat de kleintjens loopen,
 De groote willen we verkoopen
 Aan een ouden smous;
 Lik aan mijn kous,
 Lik aan mijn schoen;
 Heb je geen oude lorren van doen? —

5.

Sinterklaas, kapoentjen,
 Geef wat in mijn schoentjen,
 Geef wat in mijn laarsjen,
 Dank je, Sinterklaasjen.

6.

Sinte Niklaas bisschop, goed heilig man,
 Wil je wat in mijn schoentjen geven,
 God loon je dan!

Geef me een beurs met bellen,
Dan zal ik je niet meer kwellen;
Zoo lange als het God gelief,
Heb ik Sinterklaasjen lief.

SINTMAARTEN.

1.

Vandaag is 't Sinte Marten,
Morgen is 't Sinte Kruk;
We hebben goede harten,
Ons lust nog graag een stuk.
Een holtjen of een turfken
In Sinte Martens kurfken;
Geeft wat, holt wat,
Alle dagen weêr wat;
Geef den armen Thomas wat.
Hier kommen wi veur een riken man,
Die zoo veule geven kan.
Veule zal hi geven,
Lange zal hi leven,
Zalig zal hi sterven,
Den Hemel zal hi erven;
God zal hem beloonen
Met honderdduizend kronen,
Met honderdduizend rokskens an.
Daar komt Sinte Marten an.
Hoog in de lucht, hoog in de wind,
Dat is Sinte Martens kind.

2.

Sinte Marten is zoo koud,
Geeft een stuksken turf of hout,

Om mij te verwarmen
 Met mijn blanke armen;
 Geeft wat, houdt wat,
 't Andre jaartjen weér wat.
 De klok heeft twaalf geslagen,
 Mijn vrouw doet niet als klagen.

3.

Sinte, sinte Marten,
 De kalvers dragen starten,
 De koeien dragen horens,
 De kerken dragen torens,
 De torens dragen klokken,
 Mooi meisjens dragen rokken;
 De jongens dragen broeken,
 Die kruipen ¹⁾ in alle hoeken.
 Hier komen we voor een rijkemans deur,
 Daar hangt een builtjen met zemelen veur,
 Zoo menigen zemel, zoo menigen duit,
 Hier hangt den goeien Engel uit.

Of wel, wanneer de kleine zangers niets krijgen:

Een zakjen met zemelen,
 Een zakje met kruit,
 Hier hangt den gierigen Duivel uit.

 KERSMIS.

Kersavondjen, kersavondjen,
 Mijn moeder kookt karnemelksbrij,
 Mijn vader slacht een haring,
 De kop die is voor mij.

---

¹⁾ Anders: stinken.

III.

SPRING- EN DANSRIJMEN.

1.

Kloëntjen, kloëntjen garen,
 Een meisjen van zestien jaren,
     Keer omme, keer omme;
 Mooi Jantjen keer je eens omme.
 Mooi Jantjen heeft zich al omme gekeerd,
 Dat heeft hij van dat meisjen geleerd;
     Keer omme, keer omme,
 Mooi Mietjen, keer je eens omme, enz.

2.

Kloëntjen, kloëntjen garen,
     Morgen zeven jaren,
     Zeven jaren álomme,
     Boter in de tonne,
     Vleesch in de ketel,
     Morgen zullen we sopjens eten; —
 Hatiesje, hatiesje, hatiesje (alsof men niesde).

3.

We dansen een dansjen al onder ons drieën,
 Wie zal daar de vierde van zijn?
 Dat zal zijn Rosemarijn,
 Dat zal onze Mietje (Naatje, Kaatje, Jansje, Truitje,
     enz.) zijn;
     Zij moet meê, zij moet meê,
     Zij moet meê van de tris op de treeê,
     Dansen van Jan Sandersee;

En al is ze wat scheef, en al is ze wat krom,
Al evenwel is ze welkom;
(Driemaal buigende) Welkom, Jan Sandersee!

4.

(Bij het dribbelen.)

Haken en oogen
Tikke-takke-togen,
Goud papier,
Tirelirelier.

5.

Hop, Marjannetjen, koffikannetjen,
Hop, Marjannetjen Jansen,
Hij wiegt het kind en hij voert de pap
En laat zijn hondjen dansen.
Hop Marjannetjen, tap me een kannetjen,
Tap me een hallef pintjen;
Een goeie man en een brave vrouw,
En ook een heel lief kindjen.

6.

Ik zeider van Jaapjen, sta stil!
En waarom zou ik stille staan?
Ik heb van mijn leven geen kwaad gedaan!
Ik zeider van Jaapjen (bis)
Ik zeider van Jaapjen, sta stil!

7.

Jantjen, stoot je teentjens niet,
Dat 's een, dat 's twee, dat 's drie,
Dat 's vier, dat 's vijf, dat 's zes;
Een stukjen van je linkerpoot,
Een stukjen met je mes.

8.

Schoenlappertjen zou uit lappen gaan,
 's Avonds al in de lichte maan;
 Zoo stak hij er zijn naaldetjen,
 Zoo trok hij er zijn dradetjen,
 Zoo sloeg hij er de pen, de pen;
 Denk je, dat ik niet lappen en ken?

9.

Schoenlappertjen vetleër,
 't Vet loopt bij je kinnetjen neër;
 Lap ze maar, lap ze maar, lap ze maar net,
 Dat ik ze aan mijn voetjens trek.
 Zoo steekt hij, enz.

10.

Rooie, rooie, ronde dans,
 Wij maken eenen bonten krans;
 Wij springen vrolijk in het rond
 En buigen ons tot op den grond.

11.

Roze-, roze-meie
 Twintig in de reie,
 Dertig in de rozekrans
 Veertig in de poppedans:
 Al de juffertjens — *tie* ¹⁾.

12.

Ik kwam laatst door een bogaard gaan,
 Daar gemoette mij een kikkvorsch;
 Ik meende hem te grijpen,
 Ik meende hem te knijpen,
 Met zoo sprong zijn broekjen los,
 Wip! zei de kikkvorsch.

1) Bij dit woord vallen de ronddansende meisjes op haar knieën.

C 15597

13.

Ik heb mijn geld op hoopen gesteld,
Gestapeld op zijn kantén,
Ik heb mijn liefjen trouw beloofd,
Een trouw van diamanten.
Ziedaar, schoone jonkvrouw!
Heb jij der mijn hand op trouw,
En daarop zoo zoen ik jou.

14.

Heil zei zij, en 't meisjes zei:
Een ander wil ik kiezen;
Veel liever heb ik aan mijn zij
Een bundeltjen met biezen,
Dan bij zoo'n ouwen kouwen man;
Je zoudt er bij bevriezen.

15.

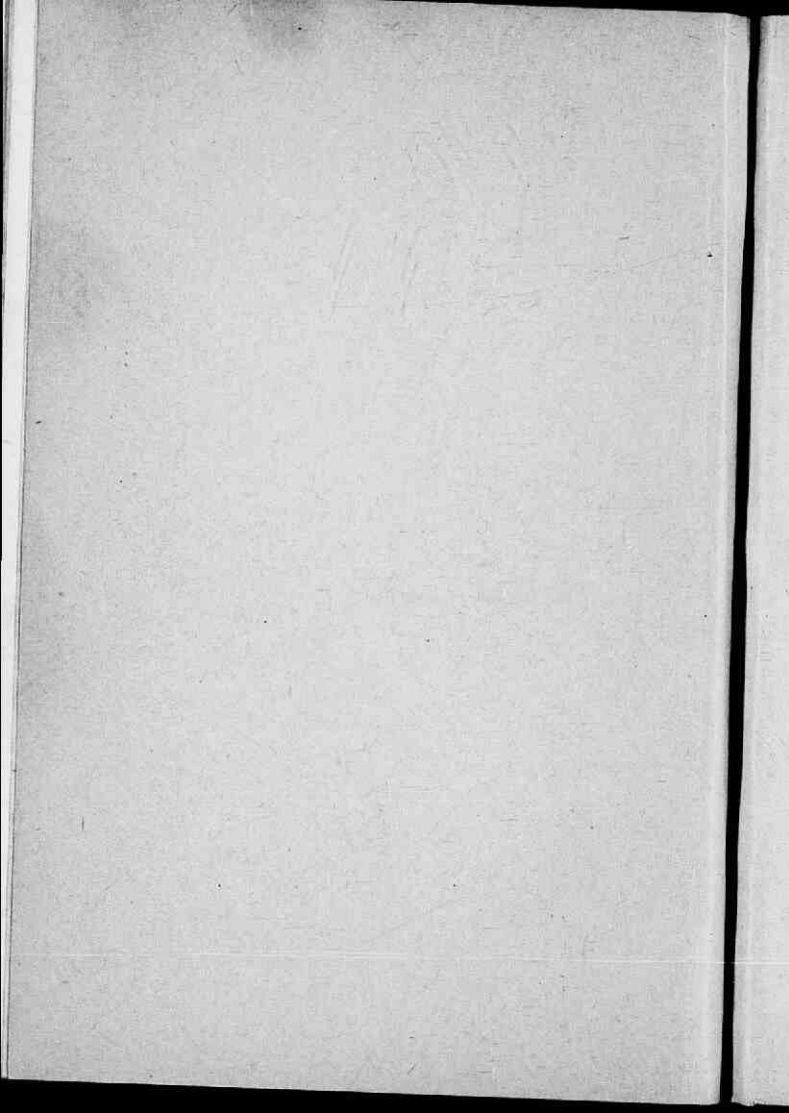
De brand is in de lantaren,
De vonken vliegen der uit,
De meisjes hebben zoo garen
Een stuiver voor een duit.
Jantjen, kom binnen (bis)
Jantjen, kom binnen bij Trijntje,
Geef ze een zoen, ze is zoo groen,
Dat kan je nog wel eens meer doen.

16.

Tusschen Keulen en Parijs,
Leit de weg naar Rome;
Al wie met ons meê wil gaan,
Die moet onze manieren verstaan; —
Zoo zijn onze manieren. —

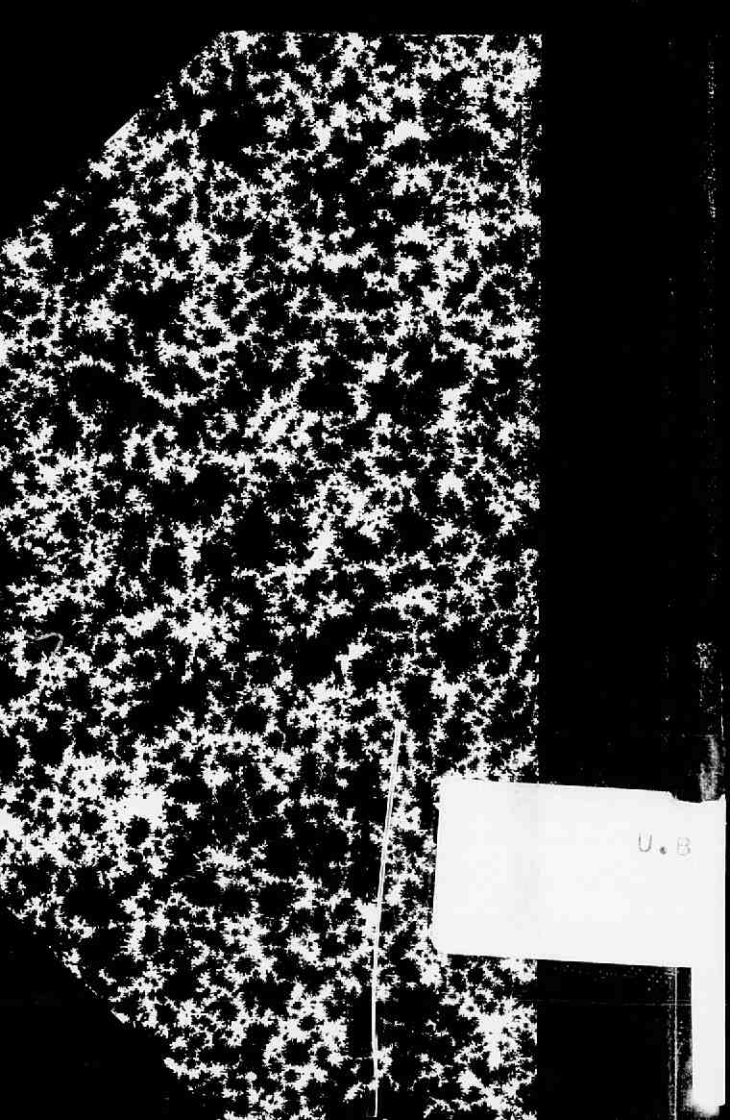
532
529
250

Instituut De Vooy
voor Nederlandse Taal-
en Letterkunde aan de
Rijksuniversiteit te Utrecht

U.B